

Kayıp Şehirlerin Kayıp Şiirlerce İstilasası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Ocak 2017

Aykırlığında ömrün, silik bir suret;
Dip kaygıları hayli meşakkatli durağan gölgelerden
Kopup gelen şehveti yutkunan ölü tanrıların
Güzergâhı adeta kayıp şehirlerin
Kayıp şiirlerce istilasası.

Kenarları yırtık karanlığında ölümün,
Dokunsan ağlayacakmışçasına
Gök kubbede asılı sayısız kırık yıldız
Ve dökülen yıldız tozlarında saklısın, dercesine
Müridi aşkın kim bilir yine kayıp ne çok sevda
Hele ki sevmeye meyletmişsen ansızın,
Surelerde saklı tuttuysan tehir ettiğin mutluluğu
Bir de katık yapmışsan kavuşmayacağını bile bile...

Sonrası yok ki,
Öncemde sandığım ama an'dan da kopamadığım;
Görücü imlerle dertte ise başı
Kayıp dizelerin hele ki nankör bir beyitte
Kopmuşsa kıyamet...

Göreceli sağanaklarda görgüsüz aşklara gizlenip,
Bir de ekmişsen hasreti göz göre göre
Gelmesini dilesen de...

Kayıp be gönül; her şey kayıp,
Sanrılarda rehavet yüklemişsen kalbe,
Kırık bir sarnıca da gizlenmişsen gecenin karanlığında,
Kayıpsın bil sen de.

Sürgün mahlaslar kadar kaygılı gece;
Kayıp aşkların istilasında yürek yangınları;
Yarım yamalak nidalar sararken boşluğu
Ve el pençe divan tüm karanlık,
Bir gizemin peşrevinde büyümekte isyan:

Yorgun tayfaları yine yüreğin;
Mahrem bir beyitte mi yoksa gizlisin,
Demenin bedeli belli ki raconu aşkın;
Makamları kayıp ezelden beri;
Ruhları kayıp sokak çalgıcıları
Ve kaybolmaya dair her şarkı:
Mizacında yoksunluk güftesinde hasret saklı,
Sandık sandık özlem biriktiren kadınların şarkısı;
Kimi rehavet makamında kimi
Coşkunun kucağında sayısız sanrı
Yine ruhun aşka peşkeş çektiği.

Miladı yoksunluğun yine ölüm
Ve dirayetin sınandığı yüzlerce beyit:
Aklarcasına aşkı,
Kundaklarken özlemi, surelerde gizli
İşin aslı;
Kayıp suretlerde konuşlu bilinmezlik,
Yüreğin yörüngesi artık nerede ise,
Devrik tümcelerinde telaşında o boş vermişlik;
Kopup gelen geçmiş zamanlardan
Yine geleceğe sarkıntılık yapan,
Kayıp sırlar karanlık kadar da kaygılı çoğu.

Aşk pazarında ringe çıkan bayat ve eskimiş şarkılardan
Aşırılmışken aşkı o kör ve bağınaz nidaya gizlediğin kehanetten
Çıkıp da yola,
Varamayacağını bile bile,
Arşınlarken ekseninde hicretin,
Kapıp koyuverdiğin gözyaşlarından da sorumlu
Aşk tanrısına rehin verdiğin mutluluğu yüreğin.

Sarkık ve bayat;
Gölgelenmiş ne çok beyanat
Yine beşerin intikamı o sersem sepelek varlığında
Kutsandığına delalet,
Annem usul usul okşarken saçlarımı,
Demek mi yoksa en büyük yanılgı,
Yine gölgelerin meşrebinde tutuklu kaldığın,

Bir nebze de olsa gülemediğin...

Kayıpsın sen de hem de ta ezelden
Yine üstünü örttüğün ayıplarından da sorumlu
O titrek sesinde gizlediğin korkuların kadar ayıp
Değil varlığından taşan,
Saklasan da bil ki yürekten oluk oluk taşan.